

Sagen bringes frem imod ham inden en vis Frist. Spørgsmaalet, om der foreligger et Indræb i Patentet, kan ofte være tvivlsomt, og Tredjemand har ikke noget Middel til at faae lovligt konstateret, om en Virksomhed, som han ønsker at paabegynde, staar i Strid med Patentet. Man kan ikke komme overens med Patenthaveren, er han henvist til at lade Virksomheden falde eller at udføre den under Risiko af at paataage sig Lovens Følger; gør han det sidste, og Patenthaveren ikke i længere Tid strider ind imod ham, bør han være ansvarlig; han kan blive tilstræffelig følelig ramt ved at blive nødt til fremtidig at standse Virksomheden. Fristen for Paataale af Indræbet til Straf og Erstatning er sat til 3 Aar efter at det er kommet til Udførelse.

Til § 29.

De her foreslaede Bestemmelser vedrørende de Patenter, som ere meddelte forinden Lovens Strafktræden, samt de Patentansøgninger, som ikke have fundet deres endelige Afgørelse, forinden dette Tidspunkt, behøve formentlig ingen nærmere Begrundelse. Kun skal bemærkes, at da der efter de nugældende Regler betales et Gebyr af 34 Kr. for Patentets Meddelelse, er det anset rimeligt, at de Patenthavere, der erholde Patentet omhytted, fritages for at betale den Afgift paa tilfammen 30 Kr., som ellers bliver at betale, inden et Patent efter Loven udfærdiges, hvorimod der maa erlægges den senere Marsafgift, beregnet efter det ældre Patents Udfærdelsesdag.

Til § 30.

Som det fremgaar af Motiverne til det Rigsdagen i 1884—85 forelagte Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker, hvilket Forslag er emaneret som Lov under 11te April 1890, er der ved Affattelsen af samme taget Hensyn til, at Danmark skal sættes i Stand til at indtræde i den internationale Union til Beskyttelse for den industrielle Ejendomsret, som er indgaaet i Paris i 1883 og som omfatter en stor Del Stater, bl. a. nu ogsaa Norge og Sverig. Lignende Bestemmelser bør formentlig ikke sænes i denne Lov. Unionen fordrer for det første, at Understaatterne af ethvert af Landene skulle i alle de andre Unionslande nyde samme Afgang til Beskyttelse for Opfindelser, som i vedkommende Land er hjemlet dets egne Understaatter. Denne Fordring medfører imidlertid ikke nogen særlig Bestemmelse i denne Lov, da der i § 1 er givet Udændinge samme Afgang som Indlændinge til at erholde Patent. Paa følgende 2 Punkter medføre derimod de for Unionen gældende Be-

stemmelser særlige Regler i Loven. Unionslandene ere forpligtede til at yde en midlertidig Beskyttelse for Opfindelser, som fremstilles paa internationale Udstillinger i ethvert af Landene, naar Udstillingen er anerkendt af vedkommende Lands Regering; dette kommer altsaa eventuelt til Anvendelse paa Udstillinger saavel her i Landet som i andre Unionslande. Dernæst kræves det, at den, som i et af Landene har indgivet Ansøgning om Patent, skal indenfor et vist Tidsrum nyde Fortrinnsret til at indgive lignende Ansøgning i ethvert af de andre Lande, saaledes at saadan Ansøgning ikke bliver paavirket af Omstændigheder, der indtræffe i dette Tidsrum, nemlig derved, at der indgives Ansøgning om Patent paa samme Opfindelse af en anden eller at Opfindelsen taber sin Nyhed. De fornødne Bestemmelser til Tilfredsstillelse af disse to Fordringer ere optagne her. Med Hensyn til Opfindelser, som fremstilles paa Udstillinger her i Landet, maa den af Unionen krævede særegne Beskyttelse selvfølgelig ydes direkte ved Loven, medens det iøvrigt bliver ved kongelig Anordning at bestemme, paa hvilke Lande disse Bestemmelser skulle komme til Anvendelse.

Særvotum af Fr. Wolff: Jeg maa paa det bestemteste fraraade, at det paalægges Patentkommissionen at undersøge, om den Opfindelse, hvorpaa der søges Patent, er ny, og jeg skal som Følge heraf foreslaa en Forandring af alle de hertil sigtende Bestemmelser i Forslaget. Det erkendes af Alle og udtales endog udtrykkeligt i Motiverne, at en udtømmende Undersøgelse af Patentets Nyhed er umulig, at der altsaa ikke kan opnaas Sikkerhed for, at det er en ny Opfindelse, der foreligger. Naar det dog foreslaas, at en Undersøgelse skal finde Sted af Patentkommissionen, saaledes at denne altsaa ved at meddele Patentet paasætter dette sit Stempel som ny Opfindelse, motiveres dette derved, at en saadan Forundersøgelse skulde stemme saavel med Opfindervens som med Publikums Tarv. At dette skulde være Tilfældet, kan imidlertid ikke erkendes. Opfinderen kan ikke med Rimelighed stille noget Krav om at faa sin Opfindelses Nyhed konstateret eller undersøgt af nogen Autoritet; det bliver hans egen Sag at komme paa det Reene med, om han virkelig har opfundet Noget, og hertil har han som Specialist den letteste Afgang; han er ligesaa lidt tjent med, at der ved Undersøgelsen gives hans Opfindelse Karakteren af ny, naar den i Virkeligheden ikke er det. Tværtimod vil han herved let udsættes for betydelige Tab. Ved Undersøgelsen, der foretages af den Au-